

Elementy rachunku całkowego

Całka oznaczona

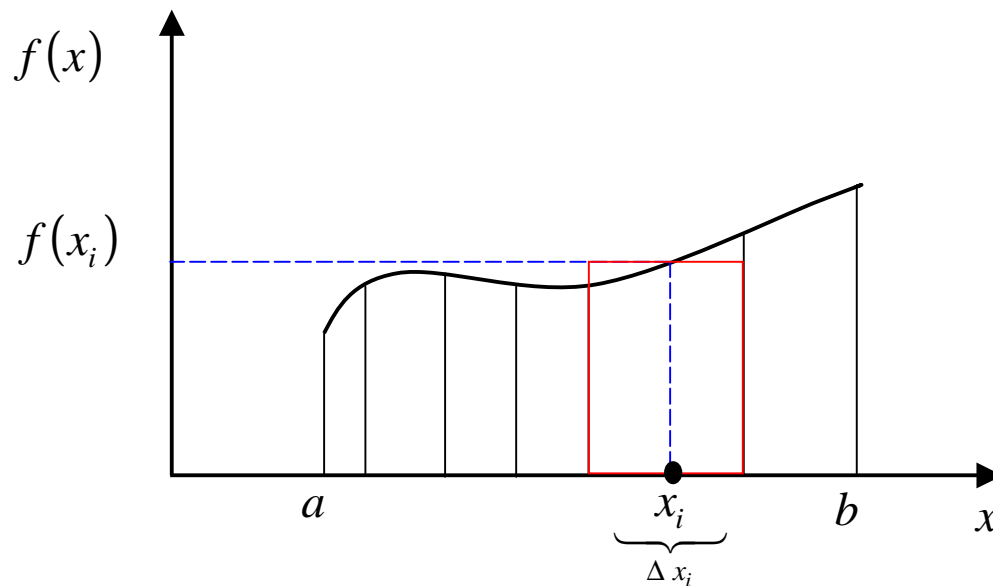
Dana jest $f(x)$, $x \in [a, b]$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n f(x_i) \Delta x_i \equiv \int_a^b f(x) dx$$

$$n \rightarrow \infty$$

$$\sup(\Delta x_i) \rightarrow 0$$

Interpretacja geometryczna:

Dla $f(x) \geq 0$ jest to pole pod krzywą.

Inne rodzaje całek oznaczonych

całka krzywoliniowa

dana jest funkcja $\vec{F}(\vec{r})$, określona na łuku krzywej K , od punktu A do punktu B

$$\int_K \vec{F}(\vec{r}) \cdot d\vec{r} \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \vec{F}(\vec{r}_i) \cdot \Delta\vec{r}_i$$

całka powierzchniowa

dana jest funkcja $\vec{F}(\vec{r})$, określona na powierzchni S

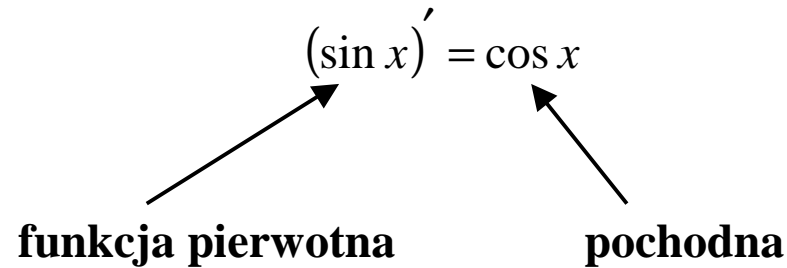
$$\int_S \vec{F}(\vec{r}) \cdot d\vec{S} \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \vec{F}(\vec{r}_i) \cdot \Delta\vec{S}_i$$

całka objętościowa

dana jest funkcja $\vec{F}(\vec{r})$, określona w obszarze V

$$\int_V \vec{F}(\vec{r}) dV \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \vec{F}(\vec{r}_i) \Delta V_i$$

Całka nieoznaczona

Jeżeli $F'(x) = f(x)$, to $\int f(x)dx \equiv F(x)$

całka nieoznaczona

funkcja pierwotna

ale

$$[F(x) + \text{const}]' = f(x)$$

więc

$$\int f(x)dx = F(x) + \text{const}$$

Całka nieoznaczona jest symbolem operacji matematycznej odwrotnej do różniczkowania. Wynik tej operacji nie jest jednoznaczny. Wynikiem jest cała rodzina funkcji pierwotnych, różniących się o dowolną stałą.

Źródło informacji o całkach nieoznaczonych – tablice.

Zastosowania

1. Rozwiązywanie równań różniczkowych

przykład:

$$\frac{dv}{dt} = a, \quad \text{inaczej } v'(t) = a, \quad \text{więc } v(t) = \int a dt = at + const$$

nieznaną stałą $const$ wyznaczamy z warunków początkowych, np. dla $t = 0$, $v(t) = v_0$ i otrzymujemy znane równanie $v(t) = v_0 + at$

2. Obliczanie całek oznaczonych

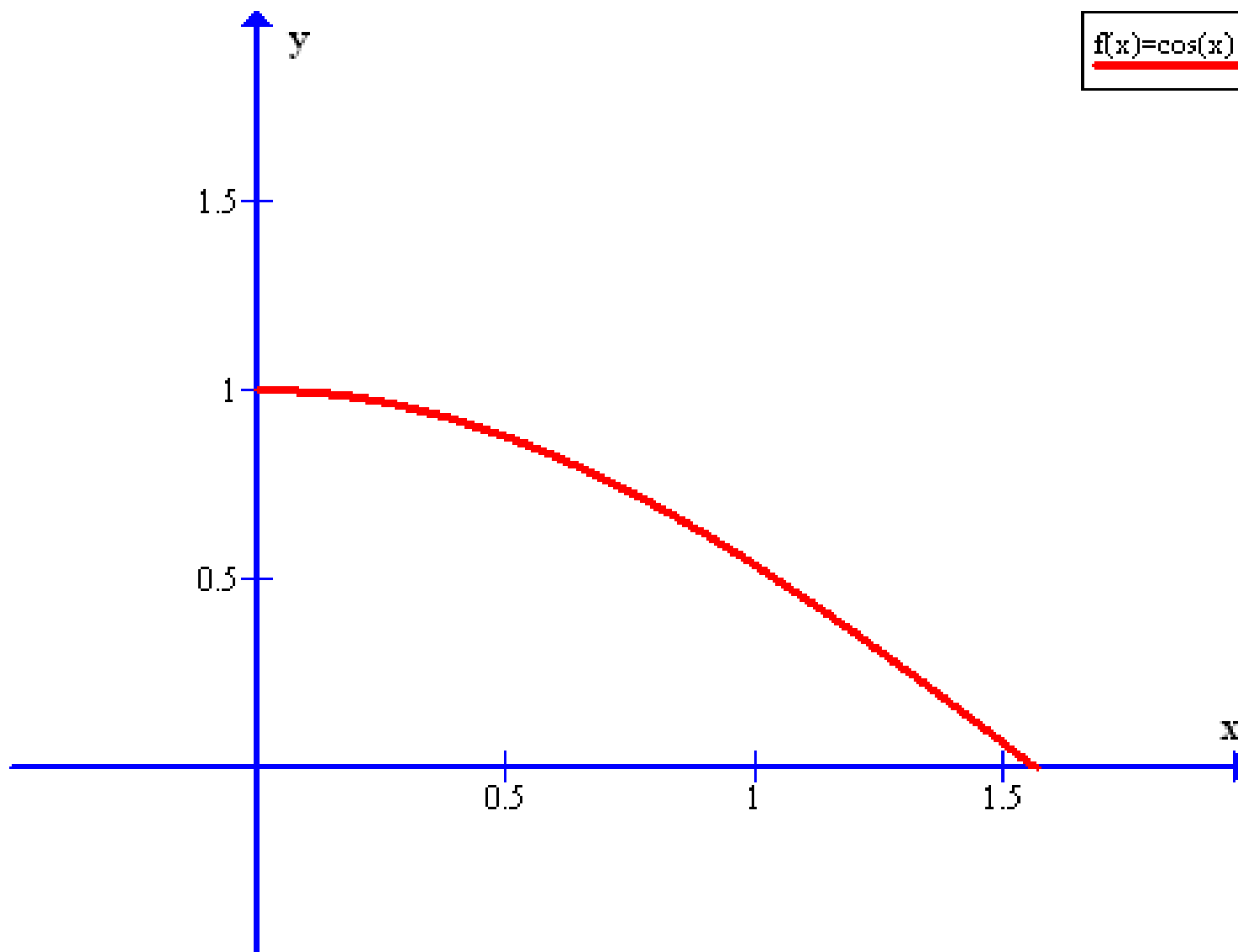
Twierdzenie o związku między całką oznaczoną i nieoznaczoną

$$\int_a^b f(x) dx = F(x) \Big|_a^b \equiv F(b) - F(a)$$

przykład:

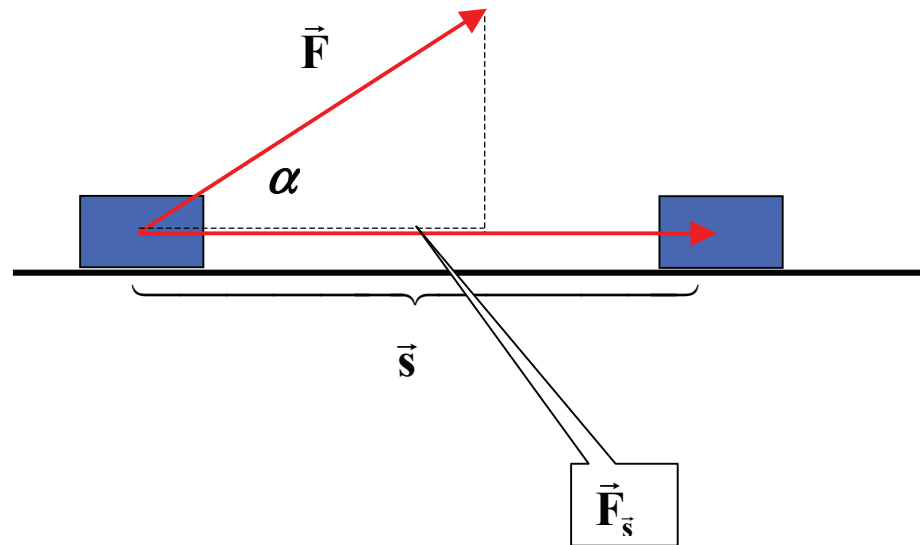
$$\int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos x \, dx = \sin x \Big|_0^{\frac{\pi}{2}} = \sin\left(\frac{\pi}{2}\right) - \sin 0 = 1 - 0 = 1$$

To pozwala obliczyć pole pod krzywą $f(x) = \cos x$ w tym przedziale:

Praca, energia, moc

definicja pracy

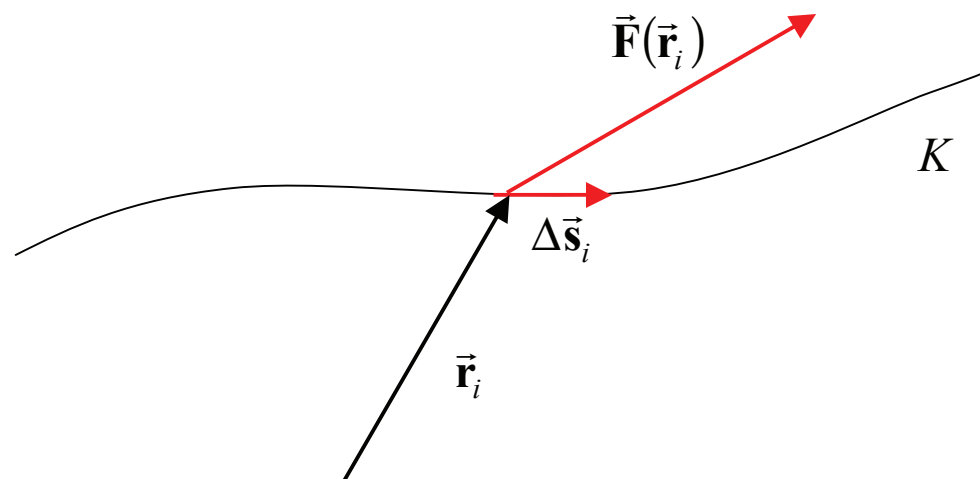
$$W = \vec{F}_s s = (F \cos \alpha) s = F s \cos \alpha$$

$$W = \vec{F} \cdot \vec{s}$$

jednostka: 1 J (dżul)

$$1 \text{ J} = 1 \text{ N} \cdot 1 \text{ m}$$

Uogólnienie: siła zmienna (zależna od położenia), przesunięcie po dowolnej krzywej:

$$W = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \vec{F}(\vec{r}_i) \cdot \Delta \vec{s}_i \equiv \int_K \vec{F}(\vec{r}) \cdot d\vec{r}$$

**Związek między pracą a energią kinetyczną
lemat (twierdzenie pomocnicze):**

$$\frac{dv^2}{dt} = \frac{d(\vec{v} \cdot \vec{v})}{dt} = \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot \vec{v} + \vec{v} \cdot \frac{d\vec{v}}{dt} = 2 \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot \vec{v}$$

$$W = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

$$W = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} m\vec{a} \cdot d\vec{r}$$

$$W = \int_{t_1}^{t_2} m \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot \frac{d\vec{r}}{dt} dt$$

$$W = \int_{t_1}^{t_2} m \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot \vec{v} dt$$

tu korzystamy z lematu

$$W = \frac{1}{2} m \int_{t_1}^{t_2} \frac{d v^2}{dt} dt$$

$$W = \frac{1}{2} m v^2 \Big|_{t_1}^{t_2}$$

$$W = \frac{1}{2} m v_2^2 - \frac{1}{2} m v_1^2$$

energia kinetyczna:

$$E_k = \frac{1}{2} m v^2$$

jednostka: 1 J

moc średnia:

$$P = \frac{W}{t}$$

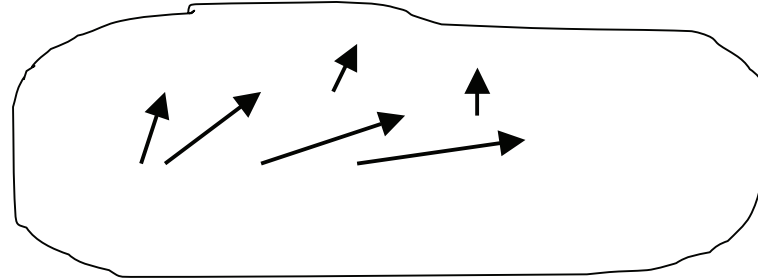
moc chwilowa:

$$P = \frac{dW}{dt}$$

jednostka: 1 W (wat)

Pole sił

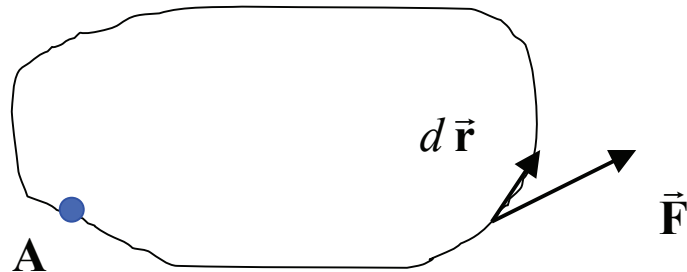
Jeżeli dany jest obszar przestrzeni taki, że w każdym punkcie określony jest wektor siły, to mówimy, że mamy w tym obszarze pole sił.

Mówimy, że w obszarze, w którym ciało po wykonaniu jakiegoś ruchu i powrocie do punktu początkowego zachowuje poprzednią zdolność do wykonania pracy, działają siły zachowawcze, a obszar ten nazywamy polem zachowawczym.

Przykłady występowania sił zachowawczych: ściskana i rozciągana sprężyna, wahadło.

Definicja: jeżeli praca wykonana wzdłuż drogi zamkniętej jest równa zeru, to mówimy, że pole jest zachowawcze.

$$\oint \vec{F} \cdot d \vec{r} = 0$$

Twierdzenie: w polu zachowawczym praca jest niezależna od drogi, zależy tylko od punktów początkowego i końcowego.

Dowód:

$$\oint \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$$

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} + \int_B^A \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$$

(1) (2)

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} - \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = 0$$

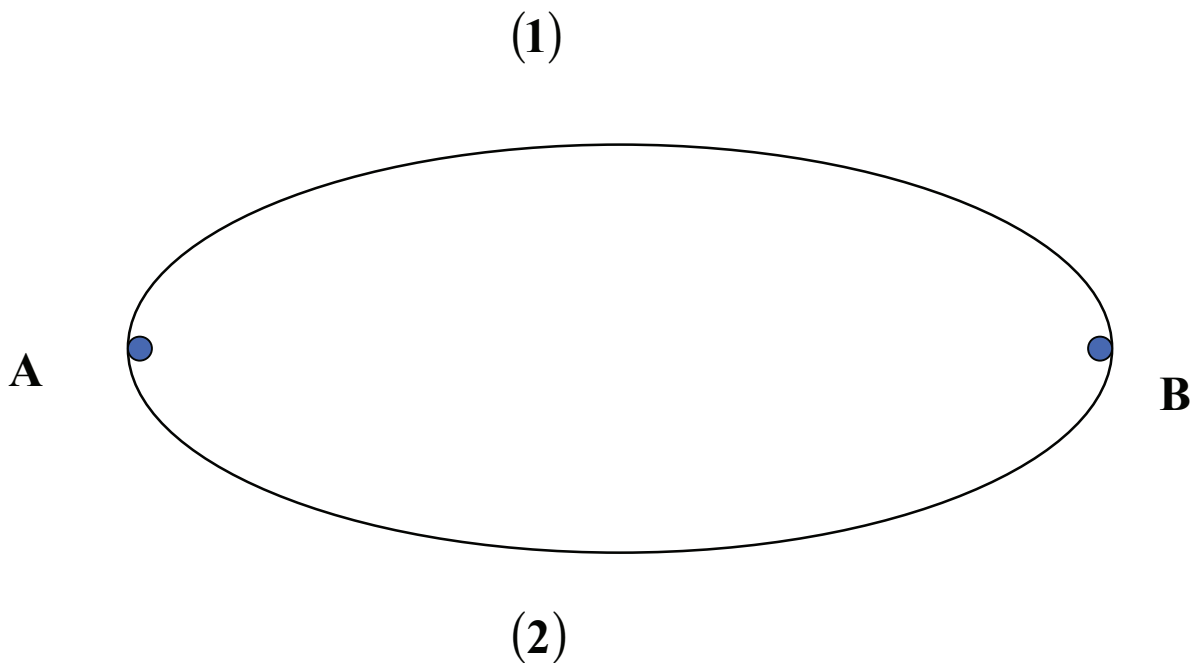
(1) (2)

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = \int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

(1) (2)

cbdo.

Przykłady pól zachowawczych: pole sił sprężystości, pole sił grawitacji.

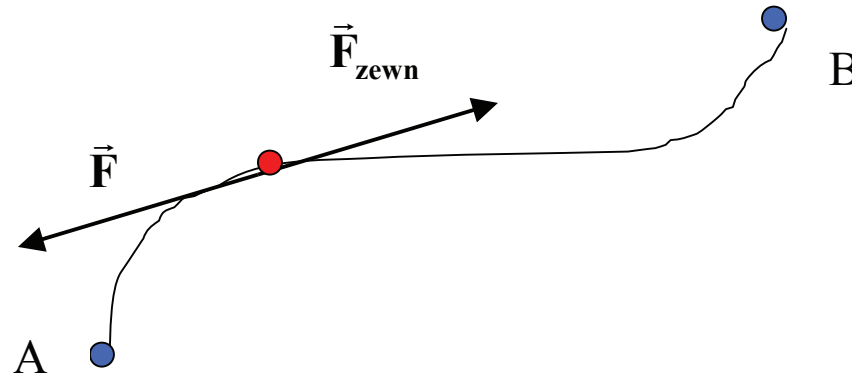
Energia potencjalna i potencjał

W polu zachowawczym można wprowadzić funkcję, zależną tylko od współrzędnych, taką że różnica wartości tej funkcji w dwóch punktach daje pracę na drodze łączącej te punkty.

$$\int_A^B \vec{F}_{\text{zewn}} \cdot d\vec{r} = \Delta E_p = E_p(B) - E_p(A)$$

$$\vec{F}_{\text{zewn}} = -\vec{F}$$

E_p – energia potencjalna

Jeżeli rozważymy przesuwanie ciała o masie jednostkowej, to otrzymamy funkcję charakteryzującą pole – potencjał.

$$\int_A^B -\vec{F} \cdot d\vec{r} = E_p(B) - E_p(A) \quad /m$$

$$\int_A^B -\vec{\gamma} \cdot d\vec{r} = U(B) - U(A),$$

$$U = \frac{E_p}{m} \Leftrightarrow \text{potencjał},$$

$$\vec{\gamma} = \frac{\vec{F}}{m} \Leftrightarrow \text{natężenie pola}$$

$$\vec{\gamma} = -\text{grad } U,$$

$$\text{grad } U \equiv \left(\frac{\partial U}{\partial x}, \frac{\partial U}{\partial y}, \frac{\partial U}{\partial z} \right)$$

„grad” czytamy „gradient”

Prawo zachowania energii mechanicznej

Rozważmy samorzutny ruch ciała o masie m w polu sił zachowawczych

$$\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = E_k(B) - E_k(A)$$

a teraz ruch jednostajny (hamowany siłą $-\vec{F}$)

$$-\int_A^B \vec{F} \cdot d\vec{r} = E_p(B) - E_p(A)$$

$$E_k(B) - E_k(A) = -(E_p(B) - E_p(A))$$

$$E_k(B) + E_p(B) = E_k(A) + E_p(A)$$

W polu sił zachowawczych całkowita energia mechaniczna jest stała.

$$E_k + E_p = \text{const}$$

